

отъ училище-то, и бѣше повдигналъ на връхъ мене непріатели. Този Пахомія, който бѣше и проповѣдникъ, каза нѣ Петко че ся былъ потурчилъ въ Цариградъ и го нарекли Махмудъ.

На 9. Августъ. Иванчу х. Ангеловъ. който знаяхъ за искренъ пріатель въ Севліево, а той напротивъ ми былъ найстрашенъ непріатель, и само тарсялъ дричина какъ да ме обезчести, лично ми ся показвалъ пріатель, а былъ таенъ непріатель и зломыслиникъ. И тѣй като бѣхъ билъ брата му Тодора въ училище-то за нѣкое безчиніе. Намери тогава причина Иванчо, а въ пазарятъ предъ много народъ мя обезчести сякакъ. Като ми изрече, піянь, чапкжнь, дженаабетъ, утанмась и прочая.

За когото за сестра му Еленка, азъ положихъ трудъ та я изучихъ за малко време, и престояхъ и предумахъ народатъ, та я уставиха за учителка на дѣвицы-тѣ: защото бѣше саката.

Въ туй време ся чуваше, и по вѣстници-тѣ ся пишеше, че владѣяла страшна холера въ Цариградъ и по други околны градове, и много хора измрели отъ холерата.

На 24. Септемврія доде отъ Ловечъ Пано Кунчовъ Рогозаровъ, за учитель, когото бѣха викали за учитель мои-тѣ непріатели Н. С. и други, заедно и Илиа Денчовъ, който ми бѣше пріатель, но надиханъ отъ непріатели-тѣ ми, и тѣй представиха за Главенъ учитель Пана Кунчовъ въ недѣля на 26. Септем. А менъ нето попитаха щели да стоишь поне.

На 3. Октомврія мина презъ Севліево Главніятъ управитель на Туна Веласти Метхадъ Паша.

На 14. Октомврія доведоха Пана Кунчова въ училище-то, когото бѣха представили за учитель заедно и Пенка Кочова Маньова, и на меня ми казаха непріатели-тѣ ми Н. С. Иванъ Маньоулу, Иванъ Цачоулу, Златъо Унджіовъ и прочіи, че неще да съмъ веке учитель, и накараха та изведжъ да предамъ училищни-тѣ книги на нови-тѣ учители а азъ да си пребирамъ нѣща-та и да ся махнувамъ отъ училище-то. Тѣй и азъ окаяный пребрахъ си сичко, и наскърбенъ и обезчестенъ отъ непріатели-тѣ си отидохъ си.

На 26. Октомврія на Димитровдень караха ся мои-тѣ пріатели Кумать Миню, Христо х. Пет. Дановъ, Христо Генювъ и прочій съ непріатель-тѣ ми Н. защото мя пжди отъ училище-то. Но нищо неможаха да направятъ. И азъ останахъ веке празенъ безъ работа.

На 4. Ноемврія тръгнахъ съ Попъ Ненча за въ Русчукъ, гдѣто той печаташе Редовно-то Българско Евангеліе, което му бѣхъ поправялъ азъ, и той ми тегли харчтъ, за да му съмъ за другаръ, и тѣй на 4. Ноемврія пристигнахмы благо-